خوابن
جي
اڪيلائي
(شاعري)
وفا جانوري
نوَل
سُندر پبليڪيشن متي

خوابن جي اڪيلائي

(شاعري)

وفا جانوري

سُندر پبليڪيشن مٺي، ٿرپارڪر

آگسٽ 2023ع

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪتاب جو نالو: **خوابن جي اڪيلائي**

موضوع: **شاعري**

شاعر: **وفا جانوري**

ايڊيشن: **آگسٽ** 2023ع

ڪمپوزنگ: **وسند چوهاڻ**

مُله:200/روپيا

نَول سُندر پبليڪيشن مٺي، ٿرپارڪر

Khawaban Ji Akelaie

(Poetry)

By: wafa Janwri

Edition: August **2023**

Published: Vasand Chouhan

ارپنا

پنهنجو قلمي پورهيو ارپيان ٿو امڙ جيجل جي شهيدن
کي جن سنڌ ڌرتي ماتا کي رت جو ريج ڏئي سرن جو
نظرانو ڏيندي سوين ماٽيون آهن.

وفا جانوري
سانگهڙ

سٿاءُ

مهاڳ.................................... حڪيم پريم چانڊواڻي

وفا حساس شاعر آهي.................... هدايت ڏيپر

وفا جانوري تي ذات جي بارش احان اوهيرا ڪري برسي.... باغي حنيف ڪوسو

پبليشر پاران.................................. وسند چوهاڻ

شاعر پنهنجي پاران........................ وفا جانوري

شاعري...

غزل...

نظم..

وائيون...

مهاڳ

واديءِ سنڌ شاعريءَ جي معاملي ۾ سدائين زرخيز رهي آهي، هر دؤر ۾ سنڌ ۾ سرجندڙ شاعري دنيا جي ترقي يافته ملڪن جي ڀيٽ ۾ وڌيڪ سگهاري وڻندڙ، جاندار شاندار سليس، عام فهم جديد ۽ مثالي سرجندي رهي آهي، پر افسوس سان چوڻو ٿو پوي ته انجي اهميت ۽ افاديت کي سمجهندي ان جي ايتري پذيرائي يا مالڪي نه پئي ڪئي وڃي، شاعر اديب پنهنجي هڙان وڙان خرچ ڪري پنهنجا ڪتاب ڇپرائيندا ۽ مفت ۾ ورهائيندا رهن ٿا پر

انهن جي سرپرستي ڪرڻ وارو ڪو به نه آهي- اسان جو ادب اسان جو قومي ورثو ۽ وڏي وٿ آهي پر فن فڪر ۽ فلسفي جي بيقدري ڏسندي اڪيون اشڪبار ٿي وڃن ٿيون ۽ ذهن سن ۽

پريشان ٿي وڃي ٿو- جيڪڏهن سرڪاري طور سرپرستي ڪئي وڃي ته سنڌي شاعري ۽ ادب دنيا ۾ سنڌ جو ڳاٽ اوچو ڪرڻ ۾ مددگار ثابت ٿي سگهي ٿي، هر دؤر ۾ سنڌي شاعرن پنهنجي آعليٰ فن پارن سان سنڌي ادبي خزاني ۾ پئي واڌ ويجهه ڪئي آهي ۽ اهڙن املهه

ماڻڪن ۾ اضافو ڪندي قوم ۽ ملڪ جي مسئلن تي قلم پئي کنيو آهي- هن ٿهيءَ جي هڪ خوبصورت شاعر وفا جانوريءَ به سنڌي شاعريءَ کي ڪيئي ادبي گل ۽ فن پارهه ارپيا آهن،

جن کي سنڌي شاعريءَ ۾ هڪ خوبصورت اضافو چئي سگهجي ٿو-

وفا جانوري تمام گهڻن موضوعن تي قلم کنيو آهي ۽ انهن کي خوب نباهيو به آهي- هن جي ادبي گلستان ۾ هر رنگ جا خوبصورت گل ملن ٿا، هر گل جي سڳنڌ رنگت ۽ ٻيهڪ پنهنجي

پنهنجي آهي ۽ انتهائي وڻندڙ ۽ دل کي سرور ۽ سڪون ڏيندڙ آهي- سنڌي ادبي کيتر ۾

وفا جانوري وهائو تاري جيئن روشن ۽ رهنمائي ڪندڙ شاعر آهي- هن جون ڪافي ادبي ڪاوشون پڙهي مون کي ائين محسوس ٿيو ته ڄڻ هن منهنجي ئي دل ۽ خيالن جي ترجماني

ڪئي هجي- نه فقط ايترو پر شاعر هر هڪ دل جا ترجمان هوندا آهن ۽ وفا به اهڙي ڪارج کي

خوب نباهيو ۽ داد حاصل ڪيو آهي- وفا جي لکڻ جو سلسلو اڃا جاري ساري آهي ۽ روز بروز پنهنجي ادبي خزاني ۾ واڌارو ڪندو رهي ٿو ۽ روز نوان نوان ادبي گلدستا پڙهندڙن تائين

پهچائيندو رهي ٿو-

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

انسان لفظ جو اشتقاق آهي" انس " واڌو "سان" معنيٰ' محبت وارو من رکندڙ احساس واري دل رکندڙ مخلوق- جنهن جي من ۾ محبت جو جذبو نه آهي اهو انسان سڏائڻ جي قابل ئي نا هي- ظالم جابر وحشي صفت فردن کي انسان سڏڻ انسانيت جي توهين آهي- شاعر ته وري هوندا ئي محبتي ماڻهو آهن- محبت پنهنجي جان سان پنهنجي خاندان سان، ديس وطن سان، قوم سان، گهر سان، چرند پرند سان ڪنهن ماڳ مڪان سان به ٿي سگهي ٿي- شاعر محبتن جا امين ۽ محبتن جا پيامبر هوندا آهن- ڪنهنجي به تڪليف يا درد انهن کان ڏٺو نه ويندو آهي ۽ ٻين جي درد کي محسوس ڪندي پاڻ به اشڪبار ۽ بي سڪون ٿي ويندا آهن- پنهنجي قوم يا ديس سان ڪا به نا انصافي ڏسندا آهن ته ان جي خلاف آواز بلند ڪندا آهن- ڪو به اٽا سو يا احساسن کان عاري شخص شاعر ٿي ئي نٿو سگهي- وفا جانوريءَ جي شاعريءَ ۾ اهي سڀ لوازمات شامل آهن جيڪي سٺي شاعريءَ ۾ هجڻ گهرجن- وفا جي شاعريءَ ۾ جدت جذبن جي شدت، نواڻ، رواني، سلاست بلاغت ۽ ٻيون انيڪ خوبيون موجود آهن جيڪي پڙهندڙ جي روح کي راحت ۽ قلب کي فرحت ڏيڻ لاءِ ڪافي آهن- مون کي قوي اميد آهي ته وفا جانوريءَ جو پيار سان ڪيل پورهيو ۽ محبت سان ڪيل محنت ضرور ڪامياب ٿيندي ۽ ڪيس شاعرن جي پهرين صف ۾ آڻي بيهاريندي-

حڪيم پريم چاندواڻي

ڏوڪري

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

وفا هڪ حساس شاعر آهي

غزل سفر ڪري جنهن موڙ تي اڄ پهتو آهي ان موڙ تي وفا جانوري جي غزلن کي ڏسجي ٿو ته وفا جا غزل فڪري فني توڙي موضوع جي حساب سان روائتي غزل کان جان ڇڏائي هڪ خوبصورت جديد غزل جي سفر تي روان دوان آهي ۽ سندس نظم پڻ هڪ حساس تخليقڪار جي گواهي ڏين ٿا جن ۾ جماليات فڪر فن موضوع مزاحمت حوصلو خارجييت توڙي داخلي پيڙاءِ نمايان آهي
وفا هڪ حساس شاعر آهي جنهن جي شاعري ۾ فطري حسن فطري جذبا احساس نمايان آهن ۽ وفا نبض شناس شاعر آهي ڌرتي جي حفاظت جي لاءِ هو پهرين صف جو جنگجو ۽ محافظ شاعر آهي سندس شاعري جي اظهار جي نرالپ ڪيس نمايان سڃاڻپ ڏني آهي

هدايت ڏيپر

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

وفا جانوري تي ڏات جي بارش اجان اوهيرا ڪري وسي.

وفا جانوري جيڪو پنهنجي تخلص جيان وفائن جو اهو حسين سنگم آهي جو بس جنهن سان رشتو جوڙي ڇڏي پوي وفا وٽ وفا جي تصور کان سواءِ باقي ڪجھ بہ نا هي هوندو
اسان جي پاڙ ۾ محبت جي واٽ تڏهن کان آهي جڏهن کان تندو منا خان ۾ پان جي مانڊي تي سيلون جي خوشبو هاڻ پان جي پنن ۾ هي محبوب چپن لئي مٺي پان ۾ گلقند جي خوشبو اوتڻ واري ڏينهن ۾ پان جي ويڙهڻ وارن انگريزي رسالن جي پنن تي مون ڏي سهڻن اکرن ۾ پيار پريا خط لکندو هو
اتان کان وني هن شاعري جي گسن جي مسافر سان محبتن جي سفر جا ساٿي بڻجي وياسين جهڙي سندس شاعري سهڻي آهي اهڙو ئي وري رب پاڪ کيس مٺڙي آواز جي ڏات ڏني آهي
وفا جنهن وٽ منافقي بهروپي ٻيائي جهڙا لفظ سندس ير مان ئي ناهن گذريا هزار ڏک هجن هزار سور هجن پر صبر جي گهوڙي جو هي سهڻو سوار جنهن ڪڏهن ڪنهن سان ڪا بہ شڪايت نا هي ڪئي ڪراچي جهڙي اجگر شهر ۾ ٻچن جي پيٽ جي لئي روزي ڪندڙ وفا الئي ڪيتريون روشني جي شهر جون راتيون پنهنجي ڳوٺ کان پري جڻ انڌهيرن جيان محسوس ڪري گهاريون پر هن جي دل جي چانڊوڪي مان شاعري جا چڪور ڪڏهن بہ نہ اڏريا وفا جي شاعري ۾ محبوب جي ماڻن جو بہ ذڪر آهي وطن جي مٽي جي غلامي جا سڏڪا بہ آهن تہ وفا جي شاعري جيڪا روح جي اها رڙ آهي جيڪا الئي ڪيترن احساسن کي لوليون ڏيئي پنهنجي جهول ۾ سمهاري تي وفا جانوري تي شال ڏات جي بارش اجان بہ اوهيرا ڪري وسي سندس لفظن مان بارش جي وسڪاري کان پوءِ مٽي جهڙي خوشبو سدا مهڪندي رهي

باغي حنيف ڪوسو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

پبليشر پاران:

وفا جانوري وفادار هڪ سچو محبتي ماڻهو آهي
هو هڪ بهترين آواز جو مالڪ ڪمپيئر ۽ شاعر آهي جنهن شاعري جو
مجموعو ''خوابن جي اڪيلائي`` منهنجو ڪپوز ڪيل ڪتاب اوهان جي هٿ ۾ آهي،
هو ڪيڏو وڏو شاعر آهي اهو ڇڏجي ٿو اوهان ادب جي پارکو ناقدن تي باقي آئون صرف ايترو چوندس سائين جيڪو ڪجھ لکيو آهي اهو دل سان لکيو آهي
هن جي تخليقن مان خبر پوي هو احساس دل رکندڙ هڪ شخص آهي
سائين وفا جانوري جي شاعري تي نگاهه ڦيرجي ت هن ڪتاب ۾ شامل اڻ ڳڻين اوجاڳن جا ڇاڳيل نظمِ آهن ته سنڌ جي سورن واري صورتحال مالي مشڪلاتن بيروزگارين ۽ ڪنجهي بار ڪڻندڙ پورهيتن جهڙا اهي غزل به شامل آهن

هن لکيل غزلن ۽ نظمن سان خوب نڀايو آهي-
اميد ت هي ڪتاب اوهان کي پسند ايندو
دوستو آئون اوهان کي ٻڌايان ت نَول سُندر پبليڪيشن ڪو پروفيشنل ادارو نا هي جو اسان جو مقصد صرف پيسو ڪمائڻ هجي! بلڪ منهنجي وڏ ڪان وڏ ڪوشش رهي آهي ت آئون سنڌ جي بهترين/خوبصورت امله

موتين کي تراشي اوهان پڙهندڙ اڳيان پيش ڪيان-
جن کي اسان نام نهاد ادارا نظر انداز ڪندا آهن،
نَول سُندر پبليڪيشن ادب جي نون پانڌيئڙن کي اتساهه ڏئي اڳتي آڻڻ ۾ ڪردار ادا ڪري رهيو آهي. هي ڪتاب ان سلسلي جي ڪڙي آهي،وفاجانوري جي شاعري جو مجوعو ''خوابن جي اڪيلائي`` اوهان اڳيان پيش ڪجي ٿو.

وسند چوهاڻ

نَول سُندر پبليڪيشن مٺي/ترپارڪر

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

شاعر پنهنجي پاران:

اونڌه ۾ ستل سماج کي سدائين جهالت جي گهري ننڊ ستي ڏٺو اٿم جڏهن به مون شعور جي لاٽ ٻارڻ جي ڪوشش ڪئي ڪئي هوندم ته منهنجي هٿن کي روڪيو ويو مونکان قلم کسڻ جي ڪوشش ڪئي وئي, ۽ مون تي بهتان لڳايا ويا مونکي دهريو سڏيو ويو مونکي ملڪ جو ايجنٽ ۽ نه ڄاڻ ته ڪيترن نالن سان نوازيو ويو منهنجي ذات منهنجي فطرت کان ٻنهي الڳ رهي آهي مون چند دوست ڪيا انهن سان خوب رها ڻيون ڪيون شهر ڳوٺ ۾ پنهنجي سڃاڻپ بطور هڪ شاعر جي رهي آهي
آئون انهن ماڻهن سان نا هيان ملندو جن وٽ جهالت جو راڄ هوندو آهي ۽ انهن وٽ بي لغام زبان هوندي آهي ,آئون انهن سان نا هيان ٺهندو جيڪي منهنجي ذات تي اجائي ٺٺول ڪندا آهن
شاعري جي مورچي تي بيٺل وڏن شاعرن کي پڙهي مون گهڻو ڪجھ سکيو آهي شاعري جو وڏو ميدان آهي اتان کان پيرين پنڌ سفر ڪري مون ڪوڙ ذاتي تجربا ڪيا آهن مون انهن پورهيت مزدورن جي درد کي لکيو يتيم ٻار جي اندر ۾ لهي ان جي گهري غم تي لکيو آهي شهر ۾ هوڪا ڏيندڙ سينين جي لڳندڙ واڪ تي لکيو آهي سنڌ جي بي وارثي جو گهرو غم لکيو آهي ته ساڳي ريت سکي جي سڳين تي سندس اکين تي لکيوآهي پکين تي وڻن تي ککن تي به خوب لکيو آهي مونکان ماڻهن کان اڪثر شڪايت رهندي آهي ته آئون گهٽ ڳالهائيندو آهيان ۽ گهڻا دوست نه ٿو ڪريان ويجهڙائي فقط چند دوستن سان هوندي آهي ان ڪري ڪو موڊي سڏي ڪو ڪريڪ سڏي ڪجھ به سڏي پر آئون ڊرتي جو ماڻهو ڊرتي جي انگن ۽ ڏنگن تي لکندو رهندو آهيان وقتي حالتن کان گهڻو ڇڏائڻ جي ڪندو آهيان پر ڇڏائي نه آهيان سگهندو حساس پڻي طبيعت ايتري اٿم ڪنهن جي گهري غم تي روئي پوندوآهيان مونکي رولاڪين سان گهڻو پيار رهيو آهي اڪيلايون ۽ خواب وڻندا اٿم منهنجي پهرئين ڪتاب نيڻ نيرا ڪنول ڪانپوء وري هي نندڙو پيار جو پورهيو جيڪو منهنجي زندگي جي سالن جو سفر آهي اوهان دوستن آڏو وڏي پيار ۽ سڪ منجهان سامهون رکيو آهي اميد ته اڳ جئان وري به ڪيس پيار جو پاڪر ملندو

وفا جانوري

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

غزل

❊❊❊

لڙي آ شام سندو تي سڪين چوڙيون سڀيون آهن
ڪٿوري ٿي سمو ويو آ لڳي هيرون ويون آهن

لٽا درياھ تي پنڇي پريان سورج لهي ٿو پيو عجب
هنڌ سونهن نيڻن ۾ پريون ڪي دلبريون آهن

ڦلاريل ڪيت جي خوشبو ڪتي جي مست موسم آ
لاهيارن ڏس پريا ڪانيا مٿي تي ڪن پريون آهن

نمن ۾ بور ٿيو آهي ڪبڙ ٿيا لال پيرن سان پٽن جي
پر وٿان ڪوئل سنديون ڪوڪون ٿيون آهن

اسان دل تان نه لاٿو آ اوهانڪي پل ڪڏهن هڪڙو
اوهانجي سار ۾ هردم اڪيون آليون رهيون آهن

لٽائي لاڙ ۾ دل کي هٿين خالي وريا آهيون سوين
يادون ڪٽي دل ۾ اسان ڪيڏو ڳريا آهيون

اها سانجهي اڏاري وئي سمويون پاڻ ڪان ننڊون
وڇوڙن جي ته واٽن تي اڪيلا ڏس ٻريا آهيون

اسان بس سونهن پوڇيندي عمر آ عشق ۾ گهاري
ڪِلي دنيا چئي پئي ٿي اسين ڪيڏا چريا آهيون

اسان ڌرتي کي دل واڳي عقيدت جي عبادت جان
تڏهن دشمن سندي اک ۾ ڪنڊو ٻڻجي هُريا آهيون

اسانجي ساھ جي ڌڙڪن وڄي ٿي نانءُ تنهنجي
سان ڪٽي تنهنجو ذڪر جانا اسان هرپل ٺريا آهيون

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هي چاتي تي جاڙا جبل ٿو ڏسان
لڳي ٿو ڪوي جا غزل ٿو ڏسان

چپن ڪي تڪي پيو بدن پيئيان
اکين ۾ هي پاتل ڪجل ٿو ڏسان

چمڻ جا نشا ڏس ڳلن تي ڪُتا
اکين ۾ جواٽي لٿل ٿو ڏسان

ڪلين تي بهارون ٽڙن ٿيون تڏهن
خوشين جا اندر ۾ ڪنول ٿو ڏسان

لهي روز مون ۾ ٿيو منهنجي وجين
حياتي سموري سڦل ٿو ڏسان

جهڪين تي ته جوبن ڪهر ٿو لڳئي
جڏهن سونهن تنهنجي سجيل ٿو ڏسان

حيرت جو هر چهرو پڙهه تون
هر هر ڏئي ڏس پيرو پڙهه تون

سنڌ جون آليون اکڙيون آهن
تنهن تي ٿيو آگهيرو پڙهه تون

حر حسيني ماريا ويا هن
سياست جو هي ڦيرو پڙهه تون

محب وطن يا دشمن پاڙيو
ديس ڏٺي ته لٽيرو پڙهه تون

دردونديون ٿيون دليون چاڻن
لڙڪن جو ڇر ميرو پڙهه تون

نومبر هلندڙ سال 2015 دوران خيرپور درازا ۾ بلدياتي چونڊن جي ڏانڊلي تان پيپلزپارٽي جي ڏڙن فنڪشنل ليگ جي 12 حرن تي فائرنگ ڪري ڪين شهيد ڪيو هو

جهومڪ مرڪيو ڪوڪو مرڪيو
هٿڙن جو ڏس تحفو مرڪيو

چوڙين جي ڪا ڇن ڇن وڄندي
آس جي پر ۾ الڪو مرڪيو

بي اولاد جو مهٽو لهندي
ماءُ سان ٻار ۾ رلڪو مرڪيو

نيڻن جا ڪنهن خواب وڪا ڀي
وهندڙ اک جو ڳوڙهو مرڪيو

ڪوهه تان سالن ڪانپوءِ ڪٽندي
ڪچ تي گهاگهر مٽڪو مرڪيو

سانئڻ ڪاري چادر اوڍي
ڪيڏو هن تي برقعو مرڪيو

زندگي جي نئين لڪان تاريخ ٿو
درد جي گهري ڏسان تاريخ ٿو

سنڌ تي جن ساھ ڏئي ويساھ ڏنو
ان شهيدن جي لڪان تاريخ ٿو

منهنجي هستي مون ۾ ڍهندي ٿي وڃي
پيار جي جڌهن پڙهان تاريخ ٿو

تهذيبي ورثن تي ڏاڙا روز ڇو
سوچي آئون پاڻ ٿيان تاريخ ٿو

ڪيترا تو ۾ جُڳن جا هي قصا
نانءُ تنهنجو ئي ڪٽان تاريخ ٿو

تون ويسارن جي هلي وئين مند ۾
توکي ساري ئي روئان تاريخ ٿو

راتِ جي رهزنن ڪالهه ماريا هئا
جوان جيجل سندا پٽ پيارا هئا

اڄ وري سنڌ جي روح روئي ڏنو
پونءِ پنهنجي مٽي پيا هي ڏاريا هئا

عرش لرزي پيو دانهن ڏرتي ڪئي
روئي نيڻن رڳو لڙڪ هاريا هئا

ڪاھ ڪهڙي ڪري سامراجي پيا
تن اچي ڪيترا هانو ڏاريا هئا

نيٺ تن ڪي به سور هيه پچائي ڪڍيو
حر اسان جن جا نارن تي نارا هئا

بيحسي ايتري ڇو وڌي وئي وفا
سوچ تنهن ۾ اسان ڏينهن گهاريا هئا

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪنڊن تان روح گذريو آ گسن جو درد شاهد آ
رناسون ڪيترو تولئه اکين جو درد شاهد آ

سفر ڪيڏو ڪري وياسين اهو پڇجان تون منزل
ڪان رتورت پير پنهنجا هئا بدن جو درد شاهد آ

وفا جي راهه ۾ پنهنجون لٽيل آسون اچي ڏسجان
جلي ڪيئن عاشقي پنهنجي لڪن جو درد شاهد آ

جهُڳي ڪنهن جي سڙي آهي ڏني ڪنهن باهه جا
هٿ سان اٿي ڦُلهيار آ ڪيڏي ڪکن جو درد شاهد آ

حياتي پُور جوين ۾ وڃوڙن آ چڏي چاٽي تڪي
ڇهري ڪي چا ڏسندين گهنجن جو درد شاهد آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تو ڇُهيو هو مان خُماريو ويو هئس
ڇڻ صدين لئه مان سمهاريو ويو هئس

آڱريون وارن ۾ ڦيريون تو جڏهن
ڪن نشن ۾ مان اُتاريو ويو هئس

هي سمورو معجزو تنهنجو هيو
عرش تي آئون اڏاريو ويو هئس

مهل ڪهڙي ياد ناهي اوچتو
ننڊ ڪجهڙي مان اٿاريو ويو هئس

جسم منهنجي جي مٽي ڳوهي وري
ڪنهن جي پاڪر ۾ اٿاريو ويو هئس

ڪنهن مسافر ڪي ملي ويون منزلون
ساڻ توسان مان سنواريو ويو هئس

وقت جي ۽ ڳالهه آهي بخت جي
يار ڪان وڇڙي رئاريو ويو هئس

عشق اڪين ۾ رنگ ڀري ٿو چاهت جڻ ته چڪوري آهي
پيار ته آخر پيار ٿئي ٿو عمر ماٺهو جي ٿوري آهي

جنهن جي هڪڙي مرڪ جياپو روحن جا ٿڪ لاهي ٿي
ان بن گهارڻ هڪڙو پل پي ساهن جي مجبوري آهي

آٿت ۾ ڪي چند سهارا جيون کي تا معنا ڏِين
تنهائي جو درد ڏنگي ٿو ساٿ ته پوءِ به ضروري آهي

رشتا ناتا رت جا جنهن کي سپ ڪجھ سمجهيم پي
نيٺ سڄڻ سو مٽجي ويو ۾ هن جي ٿي وئي دوري آهي

ڪاٿي مومل ڪاٿي راڻو ڪاڪ سُڃي ٿي سال ويا هاءِ
لُٽي وئين چاته زمانا ڪيڏي ڪئي تو پُوري آهي

www.sindhsalamat.com   books.sindhsalamat.com

گهگهي جي گهير ٻالهايو
پرين جي چير ٻالهايو

سُمهاري لوڪ ڪي آئي
ها هن جي دير ٻالهايو

ڪجل جي ڏار سونهيس پي
اکين جي ڦير ٻالهايو

وري ڪو ڪاڪ تي آيو
دهل جي پير ٻالهايو

دفن تاريخ تي ناهي
مٽي جي ڍير ٻالهايو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

پٿر سماج ۾ ڍهو شيشا هي خواب پنهنجا
ٽوڙي پيچي ڇڏيندا سارا حساب پنهنجا

هن پيار جا ته پورا ڪاٽي صفعا پڙهيا هن
ڦاڙي ڇڏيندا ظالم باقي ڪتاب پنهنجا

پهرين لڄي لڄي ٿي درشن ڪندا هئاسين پوءِ
جي مليا سون ڪاڏي ويڙا حجاب پنهنجا

محبت معراج ڪان پو رُتبن جا درجا ماٽيا
سجدا پرين کي ڏيندي ٿي پيا ثواب پنهنجا

ڪيڏا ذلالتن جا سهندا ستم رهياسين پوءِ
عشق پنهنجي چاچا ماٽيا خطاب پنهنجا

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سوين سُهڻيون هتي ٻڏنديون ڪٿي ميهار ٿيون ماڻن
وڇوڙن ۾ ڏنم مرنديون ڪٿي ميهار ٿيون ماڻن

ڪچن تي ڪئين گهڙا ڪٽنديون پچن درياهه جا پنڌ ٿيون
ائين هر روز هت رلنديون ڪٿي ميهار ٿيون ماڻن

محبت ڪي ته ڪارنهن جو هتي ڏي روپ تي دنيا
جواڻيون روز ڪي ڪسنديون ڪٿي ميهار ٿيون ماڻن

زبان ڪولڻ مٿان خنجر اُپا ٿيندا رهيا آهن حياتيون
موت ڏي وينديون ڪٿي ميهار ٿيون ماڻن

نه هاڻي بانسري جي ئي سرن ڪي ڪو ٿو آلاپي اڪيون
ائين جاڳ ۾ جلنديون ڪٿي ميهار ٿيون ماڻن

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

مون لئه اوچڻ ٻڻجي پئو تون
خوشين جو ڏڻ ٻڻجي پئو تون

اس تکي ۽ ڪاڙهي ڪنهن ۾
مون لئه ڪووڻ ٻڻجي پئو تون

آئون ڏنار ٿيان تو ٿولئه
مون لئه ڪو ڏڻ ٻڻجي پئو تون

پياسو ڏونگر تاسارو هان
جي ڪا ڪڻ ٻڻجي پئو تون

ڪوٺ ڪو مونکي ٻانهن جو ڏئي
مون لئه اوڏڻ ٻڻجي پئو تون

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

انگن جي دنگن ڪي ورهائي ڇڏيئي
سندي ئي اگهن ڪي ورهائي ڇڏيئي

چون ٿا وڏو ٿي دلالي وئين
سنڌو ءَ جي ڪپن ڪي ورهائي ڇڏيئي

ٿُخم پنهنجي پيءُ جو نه آهين تڏهن
چو پنهنجي وطن ڪي ورهائي ڇڏيئي

هي مجبور مارو ٿا دانهون ڏين چو
تن جي گسن ڪي ورهائي ڇڏيئي

چون ٿا تون ڌرتي جا سودا ڪندي
سمورن دڳن ڪي ورهائي ڇڏيئي؟

www.sindhsalamat.com　books.sindhsalamat.com

گلن سان عاشقي پنهنجي پکين سان پيار آ
پنهنجو
اسانجي زندگي جو ٻي عجب وهنوار آ پنهنجو

دريائن سان به دل پنهنجي پٽڻ ڀيڙيون هوا
ساحل سمورو سون جهڙو هي وطن دلدار آ
پنهنجو

مجان ٿو روح جون رمزون نه آيون سمجھ ۾
مونکي چريون آهن تمنائون چريو من ٻار آ
پنهنجو

ڀلي ڀانئي نه هُو ڀانئي اها مرضي انهي جي آ
مگر پوءِ ٻي پرين آخر پراڻو يار آ پنهنجو

اسان تهذيب پنهنجي کي اجاگر تا ڪريون
هردم اسان سنڌو جا رکوالا اهو اقرار آ پنهنجو

پراڻو ڳوٺ ساري ٿو لڏي تنهن کان ويو آهيان
اتي ڪنهن ڳالھ نندڙي تان ٿيو تڪرار آ
پنهنجو

وڻن جا وڇوڙا پکين کان پڇو
رنا رات ڪيڏا اکين کان پڇو

سڄو گهر هي يادن سان خوشبو رهيو
پلين در ديوارن درين کان پڇو

مٺي وار ويڙهي جڏهن کان وئي
سڙيون سوڳ ۾ تن سڳين کان پڇو

اڙانگن گسن تان گذر ٿيو پرين
لڦون پير ٿيا هن ترين کان پڇو

غمي عاشقي جو ڪرم آ اهو
ٿيس دربدر هن گهٽين کان پڇو

گذر قافلا ٿيا غمن جا سدا
اهو درد دل جي ڳلين کان پڇو

نچيو نينهن منهنجو وجد ۾ اچي
چڙيا گيت تن راڳڻين ڏکان پڇو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

زمانو زهر آڇي ٿو دلين ڪان پيار خالي ٿيا سچيون
جڳ ۾ خوشيون نا هن ائين اعتبار خالي ٿيا

لباسي ڏيک ماڻهن جو چپن تي مرڪ ڪوڙي
آ محبت ڪان هي ويڙها ۽ سڄا ولهار خالي ٿيا

هتي گهر ڪي ٿو گهر ڪائي وڏي فتنا ويا آهن ڪٽي دل
جو نه همدم آ پرين ڪان پار خالي ٿيا

سکن ڪي وئي نظر ڪائي اڇي ڏس دور ويو ڪهڙو
ڪٽي ڳوليون امن اهڙو اهي آثار خالي ٿيا

هتين خالي هئاسون ۽ وڙهياسين پوءِ به دشمن سان
مخالف جن ڪيا حملا سمورا وار خالي ٿيا

ڳوڙهن جو سيلاب اکين ۾ چالئه هو
دردن جو غوراب اکين ۾ چالئه هو

پوتي جي ڪنڊ آلي مون سان ڳالهايو
ڪهڙي ڪارڻ آب اکين ۾ چالئه هو

ننڊ به پوري نيڻن تنهنجن ڪانه ڪئي
زخمي هڪڙو خواب اکين ۾ چالئه هو

چهري جا آثار ڏسي مون پرکيو هو
مونجهاري جو باب اکين ۾ چالئه هو

ڳل به ميرا نيڻ چپر ڏس سوچ هين
اوسيئڙي جو تاب اکين ۾ چالئه هو

ٿڪ چپن تان مرڪ به ساري روڙيل
هئي دل جو پڌر بيتاب اکين ۾ چالئه هو

www.sindhsalamat.com   books.sindhsalamat.com

ڇُهي ڇاڇري ڪي اڪيون ڇور آيون
ٽيو حال ڪهڙو اسان ڇا ٻڌايون ؟

چڙن جي سڌن تي صبح نيڻ ڪوليا
ٻُڌيون مون سنگهارن ولوڙڻ جون وايون

پکين جو وطن هي وڻيو دل سندي ڪي
نه وسريون اسانکان هتي جو وفائون

اسان ڪي به اوچڻ مليو پيار جو هو
نگاهون مليون ۾ نشانا بڻياسون

اسان سانوڻين ۾ هُيو سانگ ماڻيو
اهي تر جون ڳالهيون ٽڏيون ياد آيون

www.sindhsalamat.com　　books.sindhsalamat.com

سانجهه ميڙي وري ڪا سهائي ڪجي
دلربا اڄ نئين دل لڳائي ڪجي

دشمنن دوستن جي ڪا پرکا ڪري
هن ڏکي ويل ۾ آزمائي ڪجي

ڪير پنهنجي خوشين ۾ ڏسئون ٿو اچي
اوڙي پاڙي ۾ آخر چوائي ڪجي

محبتن ۾ اسين شرط ڪهڙا رکون
چالئه شاهد سڄي ڪا خدائي ڪجي

زندگي آهي پرچڻ رسڻ جو قصو
ٿورڙي ڳالهه تان ڇو جدائي ڪجي

او وفا جانوري اڄ ته پرچي پئون
پيار ۾ ڇو ڀلا بيوفائي ڪجي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ٽڙن تي روز گهاگهر جا روئن ٽڪرا ٽا پاٽيا ري
وساري توڇڏيو ڇاڪان پڇن ٽڪرا ٽا پاٽيا ري

اجا ٽولو ڪري سرتيون گهڙن سان روز ايندیون
هن, نه پلجي تو نهاريو آ ڇون ٽڪرا ٽا پاٽيا ري

مسافر ڪونه ٽا پلجي پيئڻ هاٽي اڇن پاٽي پڳل
تن جا اجا تائين رڙن ٽڪرا ٽا پاٽيا ري,

قدر نا هي زماني ۾ مٽي جي ٽانو جو هاٽي
ڪري ڳالهيون وفا ڪيڏو ٻرن ٽڪرا ٽا پاٽيا ري,

ڪڏهن تون ناز سان ڪيڏو ڪٽي هلندي هئين جانا
ٽڏي هاٽي ته هرڪو پيو ڏسن ٽڪرا ٽا پاٽيا ري

متي جو ڪو ملھ ئي ناهي
توکي تنهن جي ڪل ئي ناهي

سڪڻو جيون سوئي سڏبو
جنهن ۾ پيار جو پل ئي ناهي

محبت بن ڪا کهڙي دل آ
جنهن کي خوشي حاصل ئي ناهي

وڇڙڻ کي ميلاپ ڪيپي ٿو
ٻيو ڪو ان جو حل ئي ناهي

ڳوڙهو جنهن تان ڪونه ڳڙيو آ
اهڙو ڪوئي ڳل ئي ناهي

سين پو سر جي ڪنهن نه هنئي
آ ڏياچ رهيو ٻيجل ئي ناهي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ٿي تند وڃي ڏس تارن سان
ائين روح رڇي ٿو يارن سان

مئي جو ٿو مزو هت راحت ڏي
دل پنهنجي آ اوطارن سان

هر روح جو راز به ڪلندو آ
گڏ پيئندي ڏس ميخوارن سان

ڪو ڄاڻي ان ڪي تنهن لئه وڏي
هيءَ ڳالهه اٿوَ اسرارن سان

ڪو سُر ٿو سورٺ ڳائي ڙي
ڪو ڏياچ نه آ مڱڻهارن سان

ڪو آهه مسافر هت اڇڙو
اڄ ملندا نيڻ نهارن سان

بدبخت اها دل چئبي آ
جو ليڪا ڪري دل وارن سان

رڻ ۾ ڦٽا رابيل اهو ڏک ڏاڍو آ
ٿي تن جي آهي پيل, اهو ڏک ڏاڍو آ

هي بارش ڪيڏي ٻوڏ ڪٽي ڏس آئي آ, ٿيو
کهڙو چڪر هي هيل اهو ڏک ڏاڍو آ

روهيڙن کي ساڙي ڄڻ ڪو آهه ويو
وڃڙين جا هي ويل اهو ڏک ڏاڍو آ

واعدا سارا واعدا واٽن منجهه رهيا
ٿي نه سگهيا پو ميل اهو ڏک ڏاڍو آ

ڏوهي پنهنجي گهر ۾ ويٺا ٺهڪ ڏين
بي ڏوهي ويا جيل اهو ڏک ڏاڍو آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سما ڄام ڪينجھر ڪناري هلي آ
وري ياد نُوري ڪا ساري هلي آ

تڙي پيا ڪنول ۽ پريا پونئرڙا هن
وري شام ڪائي قطاري هلي آ

تڙن تي تنوارون رهن ٿيون
اڃا ڀي سندي دل اڏاري هلي آ

اڃا دير ڪيسين ڪندين تون پلا
ڏس اڇڻ جي پرين واڱ واري هلي آ

عمر هيڪلائين هي ڪائي ڇڏي آ
وڇوڙن ڪي هاٺي تون ماري هلي آ

گهٽا رم جهم ڏسي موسم وري دل گيت ڳايو آ
گلن جي تازگي جهڙو ڪو چهرو ياد آيو آ

لٽي پن ڇڻ اکين ۾ آ هوائن درد آندا هن الئي ڇو
سوڳوارين پيي تڏو دل ۾ وڇايو آ

اسان گمنام خوابن جي اڪيلائي ڪي ورجائي
سدا تارن ڪان آڏي جو اسان تنهنجو پڇايو آ

نه مڃ پل تون اڙي ڪانئر گواهه تاريخ هيءَ رهندي
شهيدن خون پنهنجو ڏئي به ڌرتيءَ سان ملهايو آ

اسانجي روح ۾ جيڪا چڙي آ تار دردن جي انهي
ڏس پاڻ ڪي ڪٽ ڪان وڃي ڪان وڃي ڪاٽي پڄايو آ

امن سان ئي جهان آهي امن ۾ پيار آهي ڏس تڏهن
سهڻي پيتائيءَ پيي سبق اهڙو سڻايو آ

ڀرپور جواني جو ٻانهن ۾ ڪوئي ٻل ڏي
اڄ هاڻ ڊسمبر تون مٺو پيار جو ڪوپل ڏي،

هڪ رات سياري جي ٻيو آهي برفباري هن
منهنجي ته حالت جو ڪوئي مونکي سهي حل ڏي

گڏ بوسا نه ڪي پاڪر نه ئي مونسان ڪچهري آ
هن هيڏي دنيا ۾ هتي ڏس ڪير مونکي ڳل ڏي

هر آس گهٽي منهنجي پئمان نه ڪر دل هر
خواب ڪي خنجر سان ماري نه هي ڪربل ڏي

ساياءِ بهار هجي هر مند ڪي ماٽيان ٻيو
اي جانِ وفا تون ٻي دردن جو نه دلدل ڏي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

زنجير ڪُلي ڪا ذلفن جي مخمور ادائون دور نه ڪر
ڪجھ پريت به ڏي ڪجھ پيار به ونڊ ائين جيون مون لئه سور نه ڪر

هر تڙپ ڪٽي مون گهاون جي اوجاڳن جي ۽ ساهن جي
ڪجھ رحم ته ڪر ڪجھ منت به مڃ ائين سپنا چڪنا چور نه ڪر

هر احساسن جي روح متان هر ماٺھو خنجر اولاريا
ڪجھ جذبا منهنجا ماريا ويا ۽ تون به ستم ڀرپور نه ڪر

هر منهنجو ڳوڙھو شاهد آ هر آھ ڪئي رڙ آ پيارا
هن دنيا ڀِهرئين ڇيڀاٽيو ائين تون به گليلي گھور نه ڪر

جي مون لئه دل ۾ پيار هجئي ۽ منهنجو ذرا ڪو خيال اٿئي
پوءِ مونڪان هڪڙو پل به پري منهن پاسي منڑا مور نه ڪر

www.sindhsalamat.com　　books.sindhsalamat.com

ٿڪ پنهنجا پاڻ سي ڳوليون ڪٿي
روح پنهنجو درد ۾ روليون ڪٿي ؟

زندگي جي جهنگ ۾ بيٺا آهيون
پاڻ لئه عيدون ٻڌاءِ هوليون ڪٿي؟

مفلسي جا ويڻ ڏس پنهنجي مٿان
پاڻ ڪي آخر وڃي ٽوليون ڪٿي ؟

پيار تي هي دام ٿا وڌندا رهن
پاڻ ايڏا دام ڏس ٻوليون ڪٿي؟

درد جو درياهه جهاڳي ٿيون ملن
آزماشون ٿيون اچن سئوليون ڪٿي؟

پاڻ ۾ ڪجهه ٻي ٻچيو نا هي وفا
پاڻ چاڇوليون وڃي ڇوليون ڪٿي؟

اڪيلاڙي مان اڪيون ظاهر ونواهہ ڪُنوار سوچيو هو
ڇڏي گهر تي وڃان نئين گهر ٻڌي سو وار سوچيو هو

درياءُ پاڻي پيئي ٿو پر نه پاڻي مان هُو ڍاپي ٿو ،
ڪنڌي تي سوچ ۾ ويٺل مهاڻو ٻار سوچي ٿو

فتح ڪنهن جي نصيبن ۾ اهو تقدير ڄاڻي ٿي
مگر ٿيون شڪستون پنهنجون اسانجيءَ هار سوچيو هو

انهي سڪ سير ڏس لوڙهي وڃي ٻوڙيو هو سهڻي ڪي
اڪيون آليون ڪندي ان پل سنڌو جي پار سوچيو هو

هٿن تي پي لڳي ميندي سهيليون ساٿ سونهڻن ۾
ڪلي تن ٺهڪ ٿي ميڙيا سڪين جي پيار سوچيو هو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هوا ۾ شور سان ڪائي ملهاري سار تي تڙپي
پروڪي چيٽ ۾ وچڙيل اکين ڪان ڏار تي تڙپي

سمورا ڳوٺ جا چارا ٻنيون ٻارا اڙي سائين
ڪٽي خوشبو اها ساڳي اچا مهڪار تي تڙپي

پڙاڏا ٿا اتي ٻڌجن ائين اڪثر جو شامن ۾
انهي وڻ جي اداسين ۾ اڪيلي ٿار تي تڙپي

ٻُڌي ويو نار سو آهي نه ڪينچل ئي نه ئي سرتيون
جدائي ڪا چندي پنهنجا اتي ڏس وار تي تڙپي

زمانو ويو اهو گذري ڪٽي ڳالهين سمورين
ڪي مگر ان ماڳ جي مٽي اچا دلدار تي تڙپي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

احساسن ۾ چنڊ اُڀاري ايندي آ
پنهنجي ٻڪ ۾ خواب قطاري ايندي آ

منهنجي ڪارڻ ڏور وڏو رڻ جهاڳيندي
گهر جا ياتي ننڊ سمهاري ايندي آ

هُو ته اڪيلي عورت سسئي وانگيان ئي
ڪيڏا پويان درد وساري ايندي آ

مون به سمهڻ ڏس راتين جو ئي يار چڏيو
هوءَ به ته ننڊون پنهنجون ٽاري ايندي آ

خيال ۾ خوف سمورا پنهنجا ٺڪرائي
درياهه جيڏي دل هو ڏاري ايندي آ

سڪ نه پنڌ پڇي ائين چوٽي آ
قول سمورا پنهنجا پاري ايندي آ

وڻ وڻ واسي چارا تارا هو اڪري
خوشبو جو ڪوڏ پاند پڌاري ايندي آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هلڪي چانڊوڪي ۾ وڃنو ڪڪرن سان ٿو ڳالهايان
يار وڻن جي پڙ مان ويندڙ ڇهرن سان ٿو ڳالهايان

باک ڦُٽڻ کان اڳ ۾ آئون ڏور هليو پو ويندس ڙي
وهندڙ سنڌو جي مان جر جي لهرن سان ٿو ڳالهايان

هير گهلي ٿي ولهه ٿڌي ۾ تنهنجا پاڪر ساري مان
ڳوڙها ڳاڙي روئندي اکڙين ڇپرن سان ٿو ڳالهايان

وقت ته واري مٺ جان گذريو توبه نه مونکي ساريو
ڪو ڪيڏو پوڳيو تنهنجي گهاون گهرن سان ٿو ڳالهايان

سُهڻي تولئه ميهر بڻجي ڪيسين ٿڌڙا ساهه کڻان
پنهنجي منهن پيو پٽڪي ساجن ڪپرن سان ٿو ڳالهايان

تنهنجي اوسيئڙي ۾ مونکي اڄ پي رات وهامي وئي
تون ته نه آئين تنهنجي واعدن سوچن سان ٿو ڳالهايان

ڪنگڻ چوڙيون ڇلا تنهنجا سڀئيون سڏڪي رهيون آهن
نه توکي ڏئي سگهيس آئون اڪيون روئي رهيون آهن

امان ڳانو جو ٺاهيو هو مُڪي ۾ نانءُ تنهنجي سان
لڪيو پر لاڙ تنهنجو ٿيو خوشيون تڙپي رهيون آهن

وڳا ناياب سڀ تنهنجا مُندي سوني ۽ نٿ تنهنجي
اڃا ڪمري جي پيتي ۾ پُڇي مرڪي رهيون آهن

ٿڏن ساهن سوا هاڻي نه باقي ڪجھ بچيو آهي
اڪيلايون اهي ساڀيون هيئين هُتڪي رهيون آهن

هٿن کي هاڻ ميندي جي تمنا ڪابه ڪانهي ڪا
ميارون ڪوڙ دل جون ئي اندر ڦٿڪي رهيون آهن

پورهيت پيٽ ويچارو ڀاري ٿو
هاءِ حياتي اوکي هوءَ ته گذاري ٿو

مهنگائي ۾ عيد تي ڇاته خريدي هو
هڪڙو ويلو ڪائي ڀيو ڏس ٽاري ٿو

بابا چمپل پير ۾ مونکي ڪونهي ڪو
نيڻ ڪٽي هو پٽڙي ڏانهن نهاري ٿو

ڪٽ تي جا بيمار پئي آ سالن کان
زال سُتيءَ جو سور انهي کي ماري ٿو

مالڪ تنهنجا رنگي آهن رنگ نوان
ساهه ٽڏو هو ڪٽندي پاڻ شوڪاري ٿو

وقت پراڻو وڳ وٽا ٽين هوندو هو
سَسِتائي جو سوته زمانو ساري ٿو

ڪيٽ سارا ٻيٽ سارا چانڊنيون وڪجي ويون
واءُ اهڙو ڪو وري ويو روشنيون وڪجي ويون

ڇا ٻچيو آ هاڻ پنهنجو سنڌ مون روئندي ڏٺي
شهر نيارا ڳوٺ چارا ۽ ٻنيون وڪجي ويون

پيار ڳولين پئي ڇري دل نفرتن جي ڏيهه ۾
دلربا ماڻهو پيارا محبتون وڪجي ويون

اڳ ته ائين آزاد گهمندي ڪونه هو ڪوئي گُمان
هي ڪٿان ڪان غير آيا ۽ حدون وڪجي ويون

ماڻهپي جون لوڪ مان ڳالهيون ختم ٿينديون
ڏٺيون شرم ويو اخلاق ويو ۽ غيرتون وڪجي ويون

پتڻ ڪي چا پتو آهي ته چا پتوار سوچي ٿو
ٽُٽل ٻيڙي جي پر ۾ هُو روئي هر بار سوچي ٿو

گهٽي ڦاڪاڪشي ڪاٽي ٽيون ڏينهن ڪالهه ٽيو
هن ڪي، صبح ساجهر اکيون مهٽي دريا هن پار سوچي ٿو

دلاسن جي دڳن تي دل پلا ڪيسين ته ريجهائي
خيالن جي گهِڙي ڪُن ۾ هو اونهي تار سوچي ٿو،

ستارن سان ٽريل سانجهي سندي ڪنڌ مان لياڪو ڏئي،
وجهي چنڊ جهات پوڙهي تي وري پيهار سوچي ٿو!

پکين جي شام بي رنگ آ اڳوٽو سو مزو ناهي
ڏنارن ۾ اداسي آ ءُ ڪو ميهار سوچي ٿو،

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

غم جي سانجهي اوڏي آخر سمهندس مان
تنهنجي در تي هاڻ نه ڪڏهن ايندس مان

احساسن جو روز قتل ٿو جاتي تي
پلجي تاتي هاڻ نه ڪڏهن ايندس مان

ماڻهن جا من نفرت ڪي جت پالن ٿا
ڏِگ وٺي پي ڪونه اتان ڪان لنگهندس مان

چنڊ نه جيڪر چاهت وارو اپري ٿو
اونڌاهين سان جيسين ويٺو لڙندس مان

روز بدن هي اگهه چڙهي پيو ماڻهو جو
روز تماشو بازار جو پيو ڏسندس مان

اهڙا ٿين ٿا هاچا منهنجي سنڌڙي ۾
ڪيسين اڪڙيون پوري آخر لکندس مان

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تباهين جو ڪارڻ اسان ئي رهياسين
حياتين جو ٻارڻ اسان ئي رهياسين

ڪڏهن تنگدستين وگهي موت پنهنجي
پنهنجو پاڻ مارڻ اسان ئي رهياسين

نشن ۾ پتن جي پٽيان پاڻ ٻوڙي
سندو خود ڪي ساڙڻ اسان ئي رهياسين

ڪسي روشنيون هي پنهنجو پاڻ ڪان ئي
اونداهين ۾ گهارڻ اسان ئي رهياسين

ڪٿي لالچن جي چڪر ۾ اچي
پنهنجو پاڻ ٽارڻ اسان ئي رهياسين

زماني سان جهيڙي وري دشمنن سان
مهاڏو اڙائڻ اسان ئي رهياسين

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چولي ۾ ڏس ڦول ڦٽن پيا ھاءِ ڙي
جوڀن رُت ڏي پير وجن پيا ھاءِ ڙي

راند بلورن لاٿون واري ڇڏ ڪٽي
ڇورا توڏي ڇا ته تڪن ٿا ھاءِ ڙي

ھاڻ عمر ھي رنگ ڪڏي پئي ڏس
ڪنوارا جذبا تنھنجا جوان ٿين پيا ھاءِ ڙي

چنڊ به تنھنجي سامھون گھوري گھوري
پيو تارا پي ته ڏسن پيا ھاءِ ڙي

ھر ڪا موسم تو ۾ مهڪي مرڪي ٿي
خوشبو جا ڏس رنگ ٽڙن پيا ھاءِ ڙي

زندگي گهارڻ ڪا سولي ڪانه هئي
پيار ماڻڻ هو پرولي ڪانه هئي؛

دل خوشي سان ڏئي ڇني مونکان
ڇڏيئي ,ڪا ڪچي ٻاراڻي ٻولي ڪانه هئي؛

رنگ هئا ٿڪا هئا خوشيون هيون ,
مان اڪيلو مون لئه هولي ڪانه هئي ,

منهنجي خوابن پي ڪئي ات خودڪشي ,
سمنڊ ٻيٺل هو ۽ ڇولي ڪانه هئي ,

آس منهنجي ڪي پڇي ٽوڙي ڇڏيئي ,ڪا
مٽيءَ جي ڏس گهڙولي ڪانه هئي!

سڀ پڪي هن ڪي ڏسي اڏري ويا
هٿ هن جي اڄ گلولي ڪانه هئي!

ڳوٺ ۾ تن ڪان خدا وسريل هو
ڪا ذڪر جي يار لولي ڪانه هئي

www.sindhsalamat.com　　books.sindhsalamat.com

لٽا هُو ڪپائي اٿو تي وٺي
ٻُڪ ڪي مٽائي اٿو ٽي وٺي

ٻچا ڪالهه ڪان گهر ۾ رڙندا رهيا
پنبڻ هُو پُسائي اٿو ٽي وٺي

موالي هيو ڪانڌ هن ڪي مليو
رقم ڪجهه لڪائي اٿو ٽي وٺي

چتيون ڏئي سڳن سان ڍڪي ٽي الا
انگن ڪي ڇُپائي اٿو تي وٺي

سمورين خوشين ڪان ته خالي رهي
سندي چلهه دُکائي اٿو ٽي وٺي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

نمورين ڪي ڳنڌيندي ئي سڳين مان وارڪوليا هئا
ٽريلي نينگري ڪنهن جي غمن جا ڄار ڪوليا هئا

چون ٿا جهنگ جون جهرڪيون ڪري هو ساڻ گذري
هئي پرين پنهنجي ڏسڻ خاطر وڻن جا ٿار ڪوليا هئا

ٽڙن تان ڪيس ڳوليندي سفر پنهنجو هو ڪاٽيندي
سنڌو جي پر وٺي ويندي سڄڻ جا پار ڪوليا هئا

هوائن جي هلي رت سان ستارن ڪان گهٽو اڳتي
ڪلي خوشبو سان ٻانهن جا وڏا هن هار ڪوليا هئا

هجر جي چيچ ڪي پڪڙي وصل جي واٽ تان ويندي
ڪري ڳالهيون نظارن سان اندر اظهار ڪوليا هئا

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

غربت ڪي ڏئي گار گهڙيو آ
اونهي پاٽي تار گهڙيو آ

رات بڪايل ٻار سمهاريئين
ڪاوڙ ۾ هڪ وار گهڙيو آ

رڃ به خالي خالي نڪتا
پوءِ به وري ٻيهار گهڙيو آ

شال خدا ڪا روزي ڏي
اهڙا ڪٽي ويچار گهڙيو آ

لهرن ۾ اڄ چڪ وڏي آ
پوءِ پي ڪٽي تڪرار گهڙيو آ

www.sindhsalamat.com　books.sindhsalamat.com

نظم

اڇي وئي جنوري آهي

اڇي وئي جنوري آهي
مٺي موسم ڇري آهي
سرنهن پيلاڻ ٽي وئي آ
سڄي سرهاڻ ٽي وئي آ
پريان ڪٽڪن سان گڏ
ٻاڙها گلابي ٻير ڇانيا هن
اوهان ڇو ڏينهن لايا هن؟
گهڙي ساڳي وري آهي
اڇي وئي جنوري آهي
ملڻ واريون اهي جايون
سيئي بيتاب راهون هن
پتن جي پاڪرن ۾ ڏس
اهي بيتابِ ڇائون هن
اوهانجي لا اُڇو منهنجو
پرين هي ديس سارو آ
اڪن جي اوٽ ۾ اڄ پي
هي ٿوهر هر اجارو آ
ڏهر ۾ ماٿ ڇانيل آ
اوهانجي ڪيئن سري آهي
اڇي وئي جنوري آهي

www.sindhsalamat.com　　books.sindhsalamat.com

اتر جي اوت ٿڌڙي ۾
هوا جي سرد لهرن ۾
اوهانجي تات ٿي اپري
سياري جون ڏکيون راتيون
اکين مان ننڊ ٿي اڏري
وسي ٿي وله سوچن تي
بدن ٿو ٿي برف منهنجو
ستارا ٿا سيئي مرڪن
رڳو هي دل ٻري آهي
اچي وئي جنوري آهي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

روز هوا در کڙڪائي ٿي
چانڊوڪيون مهڪائي ٿي
وقت نچي ٿو جنهن جي آڱر
سيني مونکي لائي ٿي
هن جي دل ۾ ديس وڏو آ
ديس ۾ هن جو ويس وڏو آ
تارو تارو لهرائي ٿي
روز هوا در کڙڪائي ٿي
روپا ماڙي جي آراڻي
هن ۾ هڪڙي سنڌ رهي ٿي
جاڳي ڪائي جند رهي ٿي
پيار دلين کي پهرائي ٿي
روز هوا در کڙڪائي ٿي
هن جي سيني سچ رهي ٿو
من ۾ هن جي مچ وسي ٿو
ڪنهن کي پي سو ڪونه وٺي ٿو
تاريڪيون بدلائي ٿي
چانڊوڪيون مهڪائي ٿي
روز هوا در کڙڪائي ٿي
ڌرتي هن جي ٻيلا هن جا
ٻيلن جا ته وسيلا هن جا
درياهه هن جا سمنڊ به هن جا
ڪارا ڪارا ٻيٽ به هن جا
تهذيبون اڏرائي ٿي
هو سنڌو تي ڳالهائي ٿي

www.sindhsalamat.com　books.sindhsalamat.com

هن تي هاڻ قبضا آهن
هن کي هيڏا صدما آهن
پنهنجي ڌرتي پيرن مان هي
ڌاريا چو چڏرائن ٿا
آهي ڪو جو تنج ملهائي
منهنجو سهڻو ديس بچائي
ڌرتي جو ڪو مان وڌائي
هي ڳٽتي مونکي ڪائي ٿي
روز هوا در ڪڙڪائي ٿي

www.sindhsalamat.com   books.sindhsalamat.com

وقت چلڻو نه ٿيو وقت چاندي نه ٿيو
وقت جو ڪوبه پل ڪنهن ڪان باندي نه ٿيو
روح ڪان سپ رڻل ڪائناتون رهيون
چاهه جون لذتون بي سواديون رهيون
عشق منهنجو به ڪنهن لئه هي عادي نه ٿيو
هيڪلائين جي پن چڻ سدائين وسي ڪابه
سانجهي نه مون ۾ ڪا آهي لٿي
مونکي برڪا رتن آ لتاڙيو سدا
روز مرندو رهيس ڪوبه ڪانڊي نه ٿيو
قيد ڪوٺن اندر ساهه منهنجو ٿيو وقت
ڏانوڻ جڳان منهنجي پيرين پيو
مون نه ساوڻ ڏٺو مون نه بادل ڏٺو
ڏک جي پيڙا اندر ڪوبه ساٿي نه ٿيو
هار منهنجي رهي جيت آئي ڪڏهن
مون هٿن تي به ميندي ڪا لائي ڪڏهن
حسرتن جي اُجي رڻ ۾ رلندو رهيس
پيار جو پل ڪڏهن مون لئه پانڌي نه ٿيو
وقت چلڻو نه ٿيو وقت چاندي نه ٿيو وقت جو
ڪو به پل ڪنهن ڪان باندي نه ٿيو

(سنڌوءَ جي سينڌ ساڪي آ)

اڙي او چنڊ جي روپا
سڏي ٿي سانجهه توکي ڪا
هوائن جا هندورا هي
لڏي توکي سنڀارن ٿا
خلا خاموش آ ڪيڏي
نه ئي پرواز ڪا آهي
نه ئي چوڙين وجهت آهي
پکڇا جا رنگ اڏرن ٿا
مگر تنهنجو پتو نا هي
سنڌو جي سينڌ ساڪي آ
مٽي جي مهڪ جو سنهن آ
جڏهن پي ديس تي دشمن
پري کان ڪا هلان ڪئي آ
ءِ رت جي راند ڪا ڪئي آ
تڏهن هن ديس جو مون سان
پکو پوڙهو ننڍو نوجوان
ڪٽي جهنڊو هليو آهي
اتي پي پيار ڏس سرتي
اوهانجي ئي سڏيو آهي

www.sindhsalamat.com   books.sindhsalamat.com

مگر ڏرتي پڪاري ٿي
وڃان توڏي وري واپس
غداري ديس سان ڇئبي
اهو ممڪن مٿي نا هي ؟
تڏهن توڏي اچان موٽي
جڏهن هيءَ پونءِ پاڪر ۾
ڪري مرڪي ڪلي توسان
تڏهن ڪنهن ويس ڳاڙهي ۾
اوهان ڏي ئي هليو ايندس
تڏهن تون سُرخرو هوندئينءَ
سا هيڙين ٿي سهيلين سان
تڏهن جهومڪ تنهنجا لُڏندا
ڳلن تنهنجن ڪي ئي چمندا
تڏهن پوءِ روح منهنجي ڪي
وڏو اُتساهه ڪو ملندو
وڏو ويساهه ڪو ملندو

اُتر جي اوت ۾ سانئڻ
اڪيلي ڪيئن گهاريندينءَ
سيارو هي سڄو سڏڪي
الا ان ڪي ته سارينديئن
ها جنهن جي پيار جون سارون
اوهانجي ساهه ۾ آهن
انهن جا واعدا ڪيڏا
اوهانجي چاهه ۾ آهن
ائين سوچي رڳو ويٺي
متي خود پاڻ ٻارينديئنءَ
اڪيلي ڪيئن گهاريندينءَ
اندر ۾ وڍ ڪي پوندئي
چريون چانڊوڪيون چورينديئي
اڪيون آليون ڪري وجهندئي
وساريل ياد ڪا ايندئي
جڏهن اُپ ڏي نهاريندينءَ
اڪيلي ڪيئن گهاريندينءَ
هوائون ننڊ روليندئي
تي خواب ٽوڙيندئي
وڇوڙا جيءُ جهوريندئي
حياتي ڪان ٽڪي آخر
ڏکن کي ڪيئن ٽاريندينءَ
اڪيلي ڪيئن گهاريندينءَ

نه ڇيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي

مون دل ڪي مس مس سمهاريو آهي
تون بند ورقن جون يادون کولي
زخم زخم هي وري اکولي
تون ڇوٿو تن ڪي وري اٿارين
نه ڇيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي

اڳئي اکين ۾ نه ننڊ آهي
هي جاڳ جو گڏ عذاب آهي
تون ڇوٿو ماضي جون سوچون
ڏيئي نوان اسان لئه ٿو سور آڻين
نه ڇيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي

اندر اڏو اڏ منهنجو ٿي پوندو
نه ڪوئي مونکي قرار ڏيندو
نه ئي ڦٽن تي پها ڪو رهندو
اکين جو اٿلي درياهه پوندو
۽ دل جي ڪشتي ڪي ٻوڙي وجهندو
نه ڇيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي
نه ڇيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪو برپا ڪٿ ڙي حشر نه ٿي
پئي يا مون وانگي ڪا حساس
دل لچي نه تڙپي اٿي پئي
نه چيڙ هاڻ ڪو گيت راڳي
نه چيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي
ڪو راهه ويندو تنها مسافر
ڪا واٽ پلجي وڃي نه پنهنجي يا
سانوڻي جئان اکيون هي ڪنهن جون
وسي وسي ائين اڄهي وڃن
نه چيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي
نه چيڙ هاڻي ڪو گيت راڳي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

درزِي جي دل ائين به سوچيو
هن جو اهڙو جوڙو ٺاهيان
جنهن ۾ گل ستارا ٽانڪيان
تن جي وچ ۾ سونهن پري ڪا
پنهنجي من جي ڳالهه اُٽيان
درزي جي دل ائين به سوچيو
هفتا گذرن دير ٿئي هر ڏينهن اچي
درشن به ٿئيءِ دل جو هلڪو بار
ڪجي درزي جي دل ائين به سوچيو
اهڙا چوليءَ چٽ پريان يا،
هن جي چولي پاڻ ٺيان
ڏاڳو ڏاڳو ٻڌجي هن جي
ساري بدن جو طواف ڪيان
هن جي ٻانهن هن جي گهاگهر
واري ٿي ڪا تند پوان
هن جي پوتي هن جي چاتي
وارو ڪوئي رنگ ٿيان
هن جا سارا خواب سبي،
هن جو هڪ انگ ٿيان
درزي جي دل ائين به سوچيو
سوچي سوچي نظم لکي ويو
جيئن جو تيئن پوءِ وقت لنگهي ويو
جوڙو عيد جو نيٺ نهي ويو
جوڙو جانا پاڻ ڪٽي وئي
درزي جي دل چاهو سوچيو
درزي جي دل چاهو سوچيو

چنڊ اڪين جو آئينو آ

جنهن ۾ سارا رنگ ڏسان ٿو
جنهن ۾ ڪي ئي خواب پسان ٿو
وقت جو ڇڻ سازينو آ
چنڊ صدين جو آئينو آ
ڪڏهين چارڻ چنگ لڳي ٿو
ڪڏهين ڪنهن جو ڪنڌ لڳي ٿو
ڪڏهين دردن دنگ لڳي ٿو
ڪڏهين ڇڻ ته بيگانو آ
چنڊ اڪين جو آئينو آ
ڪڏهين قاصد ڪڏهين شاهد
ڪڏهين سارون ڪڏهين سپنو
ڪڏهين چوڙي ڪڏهين والو
ڪڏهين تلڪ نشانو آ
چنڊ اڪين جو آئينو آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

وقت جي ڏنڌ ۾ ويڙهيل ڪا
ياد سندي تصوير جئان
يا ويراڳي ڪنهن جوڳي جي
اجڙي ويل تقدير جئان
ڪڏهين ٿو محسوس ٿئي جڻ
مست چريو ديوانو آ
چنڊ اڪين جو آئينو آ
مومل جي هو ماڙي وانگي
ياد قصي ته پراڻي وانگي
ڪڏهين ٻار اياڻي وانگي
ڪڏهين نيڻ نماڻي وانگي
عاشق ڪو مستانو آ
چنڊ اڪين جو آئينو آ

پيار پرڻي جو پڇتاءُ

جيئن ڳوٺ ڇڏيو آهي
تيئن روح ستو ناهي
وڻ پنهنجي ته ملڪيت هئا
پنڇي به هئا پنهنجا
چونئرن سان ڇٽا گهرڙا
بابي ته ڏنا ٿاهي
جيئن ڳوٺ ڇڏيو آهي
تيئن روح ستو ناهي!
بچپن به اتي منهنجو
ماضي جا قصا سارا
سڀ ڪجهه مون ڇڏيو ڊاهي،
جيئن ڳوٺ ڇڏيو آهي
تيئن روح ستو ناهي!
اي ماهِ جبين مونکي
تو ڏاڍو رلايو آ
هٿ مونکي عزيزن کان
زوري تو ڪٽايو آ
هن هجر به ڏاڍو اثر
ڏس دل تي رکيو آهي
جيئن ڳوٺ ڇڏيو آهي
تيئن روح ستو ناهي

هوءَ مونسان مگّيل منهنجي
سا سوٽ رني هوندي
۽ منهنجي دغا تي پي
ڳوڙهن سان ڀني هوندي
هي ڪم نه چڱو منهنجو
ڇا مون ته ڪيو آهي
جيئن ڳوٺ ڇڏيو آهي
تيئن روح ستو ناهي
ڇا بخش ڪندو بابل
ڇا چوندي هو آيل
نظرن ۾ ڪريو آهيان
ڪيو پيار جو پرٽو آ
مون چوٽ ڀڳو آهي
ڪم ڪهڙو ڪيو آهي
جيئن ڳوٺ ڇڏيو آهي
تيئن روح ستو ناهي

www.sindhsalamat.com　books.sindhsalamat.com

جيئي سنڌو چيو آهي

اسان تاريڪ راتين ۾
سنهرا خواب ئي آندا
شعوري زندگي ۾ ئي
سٺاسين درد هيڪاندا
گلن جي آس پاليندي
ڇٽياسون پور جوين ۾
نه مهڪيو مرڪ جو موتيو
چپن جي يار دامن ۾
رڳو صحرا جو تصور ۽
رجن جي اڃ ماريو آ
نه ٻولا جو ڪٿو پنڌڙو
نه ئي هن وقت واريو آ
ڪڙيون هي آزمائش جون
گهڙيون پنهن تي رڳي آيون
صداقت جي سفر ۾ ئي
نه ئي ڪنهن ڪي وٺيا آهيون
سدائين غير جي اک ۾
ڪندو بڻجي هُريا آهيون

تڏهين ئي دار يي پنهن لئه
ٻڏيو سينگار آمرڪي
ڪڏهين گهاٽو ڪڏهين مقتل
ڪڏهين ٻيڙيون لڳيون آهن
مگر پوءِ يي ٽڪا نا هيون
اسانجي جنگ جاري آ
پليتن جي ارادن تي
اسان الرٽ ٻڌيا آهيون
غدارن جي پاليسين تي
هنيو بيٺا نظر آهيون
ائين ڦرجڻ نه ڏينداسون
ائين لٽجڻ نه ڏينداسون
وطن سان آوچن پنهنجو
اسان هرگز هٽيا نا هيون
آزادي جو سندو ڏيئو
رکيو آ پاڻ هي ٻاري
نه روڪڻ سان رڪيا آهيون
نه ڪنهن ڪان يي ڊنا آهيون
اسان نعرو هنيو آهي
جيئي سنڌو چيو آهي

پرين ياد تنهنجي ٻه ڀرپور هئي!!

ستارن سڏيو رات مخمور هئي
پرين ياد تنهنجي ٻه ڀرپور هئي
اڃا جام پهتو چپن تي نه هو
اڃا ماٺ موسم تي ڇانيل هئي
اڃا رقص پيرن ڪيو هو ڪٿي
اڃا هوءَ اکين کان گهڻو ڏور هئي
پرين ياد تنهنجي ٻه ڀرپور هئي
هوائن سندا پاند خوشبو هئا
ڀنا پهر سارا سي حسناڪ هئا
اوهانجي چُني جي رنگن جهڙي بارش
اوهانجي جي ڦلي جهڙو وڄ جو ورڻ ,
سندي سونهن جي ڇڻ سڄي گُهور هئي
پرين ياد تنهنجي ٻه ڀرپور هئي
اکين ۾ لڙيل رات سانجهي جئان
۽ مسافر پکين جي اداسي جئان
غمن جا ٻه دل تي جتا هئا لتل
۽ خدشن جا ٽيڙو هئا ڪي ٽڪيل .
مون لئه انتظاري مٿان سور هئي
پرين ياد تنهنجي ٻه ڀرپور هئي
تصور ۾ تنهنجا هئا ذلف ڦهليل
تنهنجي ننڊ اُڻنديون رهيون آڱريون
شرابي قرارن سندو ڪيف هو
۽ ساهن جي گرمي پي وڌندي وئي
سندو سمنڊ ڇوليون ڪيو پي ڇليو
۽ خيالي ٻکن ۾ ڪائي حُور هئي
پرين ياد تنهنجي ٻه ڀرپور هئي!!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪڏهين سوچيو نه هو جانا؟

نڪوري شام جون ٻانهون
وراڪن ۾ اچڻ ڪان ئي
اڳي ڏس ڏور ٿي وينديون
ٿڪل پنڇي اڏي ويندا
ڏيدن تي رچ پوءِ لهندي
ڪڏهين سوچيو نه هو جانا
مٽي تي لڙڪ بارش ٿي
غمن جي رات آٽيندا
ءِ ڪو طوفان تاٽيندا
صدا جو سوز ساڙيندو
وصل ويصال ماٽيندو
اسانجي ياد جا سڏڪا
هوائن ۾ پري ويندا
ڪڏهين سوچيو نه هو جانا
مٽا ٿي ڏار وينداسون
چيو تو هو رُنو هس مان
تو ٻارن جئان هو پرچايو
گلي مونکي لڳايو هو

وڻن تي پي پکين ٻوليو
انبن جو ٻُور پي مرڪيو
۾ خوشبو پاند مهڪايو
الائي ڇو لڳو هو جڻ
وڇوڙو هاڻ ويجهو آ
اهو ويري وڇوڙو ئي
نصيبن ۾ مليو آخر
اسانجو ماس ڪوري پيو
اسانجي جيءُ جهوري پيو
ڪڏهين سوچيو نه هو جانا؟

شهيدن ۾ ته هونداسين!!

هوا ۾ اجرڪون ٽوپيون
گلابي رنگ اڏرن ٿا
نظر جيڏانهن ٿا ڦيرايون
سنڌو جا گيت گونجن ٿا
ڏهاڙو هي محبت جو
اچي سنڌ سان ملائي ٿو
وچن ساڳيون ٻڌائي ٿو
اسان ڌرتي سان گڏ آهيون
اسان پنهنجي ثقافت جي
نه ورثي کي وساريو آ
اسان ٻولي جي لولي کي
سدائين ڏس جئاريو آ
اسان سنڌي اسان جوڌا
اسانجو ساهه سنڌڙي ۾
پڪو ويساهه سنڌڙي ۾
وساري ڪين سگهنداسين

www.sindhsalamat.com　　books.sindhsalamat.com

وفائون ديس وارن جون
جنين ڌرتي جي خاطر ئي
آ پنهنجي جندڙي واري
اسانجو پي وچن آهي
سنڌو تنهنجو قسم آهي
نه هاڻي پاڻ ڦرنداسين
ٻَڌو سر تي ڪفن آهي
ها دشمن ساڻ لڙنداسين
لڙيندي جي مري وياسين
شهيدن ۾ ته هونداسين

آڙين ڪي اچڻ ڏي تون!!......

آڙين ڪي اچڻ ڏي تون
پاڻي ۾ لهڻ ڏي تون
چو تاڻي رکي آ تو
بندوق هٿن ۾ ڏس
آزاد پکين ڪي ئي
آزاد اُڏڻ ڏي تون.
بي مهل وڇوڙن جا
آواز اُٺارين ٿو
هن سرد تون سانجهي ۾
ڪو امن رهڻ ڏي تون
آڙين ڪي اچڻ ڏي تون
تارن جون قطارون ڏس
درياھ ڪنارا ڏس
باغن ۾ گلن جو هي
ڇهڪڻ ۽ نظارا ڏس
معصوم پرندن ڪي
منظر ته ڏسڻ ڏي تون
آڙين ڪي اچڻ ڏي تون!

بدذوق شڪاري تون
احساس نه چاڻين ٿو
هي روز ستم جا تون
پنجوڙ کي تاڻين پيو
سک سان ته ذرا تن کي
ڪجھ پل ته گهمڻ ڏي تون
آڙين کي اڇڻ ڏي تون!
بيتاب ڏيندن جي تو
پرکي نه اداسي آ
۽ شام جي لمحن جي
ڄاتي نه نراسي آ
تو پيٽ بکئي خاطر
پنڇين کي ڪُٺو آهي
وڇڙڻ جو پتو تن کان
تو ڪين پڇيو آهي
ماتم جي گهڙين تي ئي
غم تن کي سلڻ ڏي تون
آڙين کي اڇڻ ڏي تون!!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪارو ڇاڻ به خالي هوندو

ڪارو ڇاڻ به خالي هوندو
ڪنهن به بندر تي هوندس ڪونه؟
ٻيڙا جوڙا ميڙا هوندا
ڪنهن به سفر تي هوندس ڪونه
مونکي ڳولي ڪونه تون لهندين
ڪنهن به ڪنڌي تي ملندس ڪونه!
نيڻن جا جر روڪي رکجان
مان ته وري من ايندس ڪونه
پاڻ مسافر هلندڙ ماڻهو
درد ۽ دوکا سهندڙ ماڻهو
ڪنهن کي ڏوراپا ڏيندس ڪونه
چنڊ به سامهون اڀري ايندو
ڪارو ڇاڻ به خالي هوندو
ڪنهن به بندر تي هوندس ڪونه
وڻجارا پيي ڪونه ڏسيندئي
ڏور ڪنارا ڪائڻ ايندئي
ڪوبه نه توکي آٿت ڏيندو
ڪارو ڇاڻ به خالي هوندو

اوسيئڙي ۾ شامون تنهنجون
راتيون گذري ساريون وينديون
سرتيون توکي مهڻا ڏينديون
ڏک به توکي ڏاڍو ٿيندو
ڪارو چاڻ به خالي هوندو
پاڻي ڇوليون شو هوائون
تارن ڀريون راتيون هوندئي
ڏور ڏکڻ جي چانڊوڪي ۾
توکي منهنجو ڀُور به پوندو
ڪارو چاڻ به خالي هوندو
وقت به گهاو نه تنهنجا ڀرندو
جوڀن تنهنجو ساڙي ويندو
اوجون موجون ڪونه هي رهنديون
گهر جي حالت ڪاٺ ايندئي
ڪوبه نه توکي پنهنجو لڳندو
ڪارو چاڻ به ڪالي هوندو
ڪنهن به بندر تي هوندس ڪونه!!..

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جي نه ڪنهن جي پيار ۾ الجهي پوين!!

عِشق جي تون آسمانن کي ڇُهين
ڏس ڪيئَي تون زمانن کي ڏئِين
تو ته چوڙين جو وڃڻ آهيَ ٻُڌو
توته رستي تان حُسنِ ويندي ڏٺو
تون نه ڪنهن جي پاند ۾ ڦاسي پ ڏس
ڪيئَي تون زمانن کي ڏئين
تو چپن جي مرڪ خالي آ ڏٺي
تو چپن تي ئي لِڳل لالي ڏٺي
تونه امرت جام اوتي آ ڏٺو
تو چپن تان ڪو ذرو نا هي چکيو
جي ذرو پي تون اتان جيڪر چکين ,ڏس
ڪيئَي تون زمانن کي ڏئين!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تو ڪنوارا ٿهڪ پيي ناهن ٻُڌا
تونه چيرن جا اهي پيرا ڏٺا
تونه چاندوڪين ۾ ڪا سُسُ پُس ٻڌي ,
توڪٽي راتين جو اوسيئڙو ڪيو
جي نه ڪنهن جي پيار ۾ الجهي پوين ڏس
ڪيئي تون زمانن ڪي ڏئين!!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ٿوهر هيٺان ننڊ اسانکي ايندي آ

موسم ڏينهن تتي جي ڏاڍي ٿيندي آ ٿوهر
هيٺان ننڊ اسانکي ايندي آ
تو ته گلن جي چانو سدائين اوڍي آ
تو ته بهارن جي ڏس پوتي پاتي آ
هت لُکن جي باهه صفا پئي ٻرندي آ
ٿوهر هيٺان ننڊ اسانکي ايندي آ
رڻ ئي رڻ آ ڪابه هتي محلات نه آ
اونڌه آهي روشن ڪائي رات نه آ پوءِ به اُتي
جي هر شئي پاڻ کي وڻندي آ
ٿوهر هيٺان ننڊ اسانکي ايندي آ
پاڻي ڪارو ڪوهر آهن ڪاڄ هتي
چونئرا پنهنجا گهر ڪکاوان ماڳ هتي
چانو ٿڌيري ڪونه هتي ڪا هوندي آ
ٿوهر هيٺان ننڊ اسانکي ايندي آ
بخمل جهڙا پير اوهانجا هي پيارا ريت گرم
کي سهندا ڪين اهي سارا
تون ته پياڪ ٿڌيري پاڻي جو
پاڻ پياڪ پلر جا آهيون ويچارا
پنهنجي ڪيتن ساڻ هتي دل لڳندي آ
ٿوهر هيٺان ننڊ اسانکي ايندي آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

مون ۾ ٿاڪ ازل جا جوڙيا ٿئي
منهنجي دل ۾ خيما پنهنجا کوڙيا ٿئي!
آئون ته اوهانجي قابل ڪاٿي آهيان ڪو
ياد منهنجي چو گهاو اوهانڪي ڏيندي آ
ٿوهر هيٺان ننب اسانڪي ايندي آ
منهنجي دنيا هيڪل ڪيڏي وياڪل آ
منهنجو مونکان پاڳ به چرڪيل ٽڙپيل آ
منهنجي ديد دنيا پي آخر کهڙي آ
آڏي ڏاري ٽڙپي دل ائين روئندي آ
ٿوهر هيٺان ننب اسانڪي ايندي آ

اتر جي منڊ آئي آ

وري ڪا سونهن ڇانئي آ
وريون هي چيٽ جون راتيون
سرنهن خوشبو اُڏائي آ
ڪٿي آهين اڙي ڍوليا؟
پٽيون اڄ ساڳ ھٽڙن سان
ڪيون شروعات محبت جي
وري ڪن خواب ڪچڙن سان
منڊن جو پيو مزو ماٺيون
اوهان ڇو دير لائي آ
اتر جي منڊ آئي آ
هلي آ ٻوٽ پنهنجي ڏي
ٻنيون توکي سنڀارن ٿيون
پوکيا وڻ پاڻ هئا جيڪي
اهي ٻيريون پڪارن ٿيون
اوهانجاِ گس نهارن ٿيون
پلا ڏس تو ڪٿي آخر
وڃي دنيا وسائي آ
نه توکي ياد آئي آ
اتر جي منڊ آئي آ
سياري جون ڏکيون راتيون
اوهان بن ڪيئن هي گذرن

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اڪيلو رات تنهايون
پهر هي ڪيئن سي نبرن
وڇوڙن روح جي رڻ تي
وڏي هلچل مچائي آ
اتر جي مند آئي آ
سڪيون سرتيون به جوڙن سان
اڪيون آليون هي ڳوڙهن سان
نه ڪي آتت ڏيڻ وارو
نه ڪي پنهنجو چوڻ وارو
عمر گذري اجائي آ
اتر جي مند آئي آ
اتر جي مند آئي آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

قرض سمورو لاهينداسين

ڪيٽ نکيڙي منهنجا پائو
پنهنجو قرض نپائينداسين
هيل ڦٽين جي پاڻ فصل مان
قرض سمورو لاهينداسين
سالن کان پيو ڏاج ادي جو
تنهن کي پي پرڻائينداسين
پوڙهي بابل سائين کي پوءِ
حج به پاڻ ڪرائينداسين
چاچا پاڻ کي ڪرڻو آهي
وقت سڄو ورهائينداسين
قرض سمورو لاهينداسين
چاته غريبي ڏک ڏنا هن
ڪونه اسانکي سک ڏنا هن
پنهنجي پاڳ مان پائينداسين
قرض سمورو لاهينداسين
هاڻ نه ڪنهن جي در تي سوالي
پنهنجو ٻار نه ويندو ڪو
هاڻ نه دڙڪا, ڪوئي مهڻا
ڪوبه نه تن کي ڏيندو ڪو
هاڻ ته در تي پاڳ وريو آ
خوشيون خوب ملهائينداسين

www.sindhsalamat.com   books.sindhsalamat.com

پاڻ تي ڪلندا اڳ ها ماڻهو
چاچا چوندا اڳ ها ماڻهو
تن کي ڪري ڏيڪاريندا سين
قرض سمورو لاهيندا سين
محنت ۾ ئي مان رهي ٿو
ماڻهو جو ئي شان رهي ٿو
اڄ ته سکن ڏي پيرا پايون
ڪاميابين ڏي وک وڌايون
منزل پنهنجي ٺاهيندا سين
قرض سمورو لاهيندا سين

www.sindhsalamat.com　　books.sindhsalamat.com

ورھ وڇوڙا ماريندا ھن!!

ڇرڪيل خواب ءِ لڇندڙ ماڻھو
تنھنجا سپنا لھندڙ ماڻھو
اڄ پڻ توکي ساريندا ھن
اکڙين مان جر ھاريندا ھن!

تو ته رسامن ريت ڪئي تاڻي
پنھنجي دنيا ٻي سان واڻي
جيون پنھنجو گھارين ٿي پئي

وقت جا ليکا يار عجب ھن
ڪوبه نه ڄاڻي ھاءِ غضب ھن
ڪومل اکڙيون اوجاڳن جا
پنڌ لتاڙي روئنديون آھن
وڇڙيل سارون ٻيھر جوڙي
دل کي جيڪي ٻاريندا ھن
اڄ پڻ توکي ساريندا ھن!!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ليڪ لڪئي جا هوندا آهن
اڏمان ائين ئي اٿندا آهن,
ماضي جي تنهن محبت وارا
پور اندر مان اٿندا آهن,
وره وڇوڙا ماريندا هن,
دل کي جيڪي ٻاريندا هن
اڄ پي توکي ساريندا هن!!

ڪير عمر جو ساٿ ڏئي ٿو
پيار نه ساڳيو يار رهي ٿو
ڪل خوشيون سڀ وقتي آهن
ڪوبه نه محرم يار رهي ٿو
ڏينهن سيئي ائين ٽاريندا هن
وره وڇوڙا ماريندا هن!!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

وسري نه ٿي ڏنارڻ

گھاٽي جبل جي پويان
هي روح منهنجو اڏري
ڳولي پيو ريڊارڻ
جنهن منهنجي دل جي جهنگ ۾
چاريو هو پنهنجي ڌڻ کي
وسري نه ٿي ڏنارڻ
ديدون مليون اچانڪ
ديدن سان دلربا سان
ائين چاهتن جي ٻڪ ۾
ماڻياسون چند لمحا هاءِ!
سو عشق ڪورو
اوڏي هلياسون رڻ ۾
جهنگل ندين ڪنارا
جهاڳي ملياسون رڻ ۾
ان پريت جي سفر جا
وڻ وڻ گواهه آهن
پوٽا ڪلر پٽن جا
رڻ رڻ گواهه آهن
ڪيئن پيار کي چنو ويو
دلدار کي چنو ويو

گلڙن ڪي چڻ نه روڙي
مهڪار ڪي چنو ويو
واهوندي جون هوائون
شامون اچا پڇن ٿيون
تارا ۽ چنڊ اپري
ايندا آهن روئارڻ
وسري نه ٿي ڏنارڻ
وسري نه ٿي ڏنارڻ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڦڪين جي دل ۾ توسان آ

ڪشادا ڳوٺ جا رستا
دکن جي دل ۾ توسان آ
وڃين ٿي ڪوهه تي جيڪر
دلن جي دل ۾ توسان آ
ڪرين ٿي چيٽ سان ماٺا
ڏِشامن ساڻ مرڪين ٿي
ڳلن ڪي تو ڇڏيو موهي
ڦڪين جي دل ۾ توسان آ
ستارا تو منڊيا آهن
ڪري چنڊ نند ٿو ڪاٿي
هوائون هن تنهنجي طابع
ٻيهارين هو ته جت ٻيهن
وٽن جي اک ۾ تو ۾ آ
وٽن جي دل ۾ توسان آ
خوابن ڪي ۾ لاهين ٿي
اکين ۾ ڪنهن ڪجل وانگي،
سمهين ٿي تون اڳڻ جنهن ۾
لڳين ٿي ڪنهن غزل وانگي،

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

امبر ته سوچ ۾ گم ٿي
ڪتين جي دل ٻه توسان آ
گلن کي تو ڇڏيو موهي
پکين جي دل ٻه توسان آ
چون ٿا تون بهارن کي
اشارن ۾ هلائين ٿي
ڪٿي ڪو هوش ۾ نا هي
اڏارن ۾ هلائين ٿي
سيئي تنهنجا سلامي هن
سين جي دل ٻه توسان آ
گلن کي تو ڇڏيو موهي
پکين جي دل ٻه توسان آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪٿي سو هاڻ هاري آ

ڪٿي جي ڪاهه ڪاڏي وئي
نه جوڙا هر نه ناڙي آ
ڪٿي سو هاڻ هاري آ
ڪٿي ڏس هارياڻي آ
نه ڪوڏر ڪابه ٿي ڏسجي
ونگارن جو ولر ڪونهي
نه آ آ آ ڪٻي آهي
هي کهڙي ٿي پچاڻي آ
ڪٿي سو هاڻ هاري آ
ڪٿي ڏس هارياڻي آ
نه وڻ ڪو ڇانو لئه آهي
تتو ڏس ڏينهن ڪاڙهو آ
نه ئي چلهه چانهه واري آ
نه ماٺو ڪو ٽڏو آهي
نه ئي ڪنهن ٻاهه ٻاري آ
ويو سڀ ڪجهه بدلجي ءِ
اکين ۾ ڏنڌ پاڻي آ
ڪٿي سو هاڻ هاري آ
ڪٿي ڏس هارياڻي آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

الا ڏس وقت جا ڦيرا
فرق ڪيڏو اچي ويو آ
نه ماڻهو ئي رهيا ساڳيا
نه ئي سو دور ساڳيو آ
مشيني دور ايندي ئي
سهولت ٿي وئي آهي
اها ڏرتي به ساڳي آ
صدين ڪان جا پراڻي آ
اهو ئي چنڊ ۽ سورج
اها ئي ڏس ڪهاڻي آ
جديدي پيڙ جي ڀڪ ۾
سمورا ڪم چڙهي ويا هن
اسان بس ٿونپائي جي
رڳو چادر هي تاڻي آ
ڪٿي سو هاڻ هاري آ
ڪٿي ڏس هارياڻي آ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

توسان حساب ٿيندو!

ديسي دلال تنهنجو
لاشو گلين ۾ هوندو
توسان حساب ٿيندو
توسان حساب ٿيندو
مٿي ڪيئي لچاري
نقصان هيڏو ڀاري
ناظم ڪي ننڊ سمهاريئي
پڇتاءُ توکي ناهي
توکي خبر ئي ناهي
ناظم جو خون اهڙو
سنڌ جي پڪار آهي
اهڙي ڪا ڏار آهي
تلوار ڪان تکي جا
تنهنجو ته ڪنڌ ڪپيندي
ڏسجان سياڻ تنهنجو
لاشو گلين ۾ هوندو
توسان حساب ٿيندو
غيرت ذرو نه جنهن ۾
ڌرتي تي بار هوندو

ويڪو اھڙو وڏيرو
دشمن سماج ٿيندو
ان لئه نه ماءُ جي جھولي
اھميت نه رکندي لولي
غدار ليکيو ويندو
اھڙي کي ھٽجي گولي
عربن جو ھي تخم يا
تاتارين جو آھي
ھن جو نسل آ ڪھڙو
ھن جو قبيلو ڪھڙو
ڌرتي جي دل مان جيڪا
ڏس دانھن جا به نڪتي
جيڪو ممڻ به مچندو
تنھنجي مٿان ئي ڪرندو
توسان حساب ٿيندو
توسان حساب ٿيندو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

وايون

سچ واڪا پئي ڪري
هاءِ هي هيڏو ڏکر
جُون جو آهي مهينو

پاڻي ڪوهن مان سڪي ويو
ڪونه برسيو آ ڪڪر
جُون جو آهي مهينو

مال ماٺو سوڪهڙي ۾
آجپو آهي زهر
جُون جو آهي مهينو

ڏينهن ڏاڍا هاڙهه جا
چاته گرمي جو حشر
جُون جو آهي مهينو

سج لٿي ڏاري
پٽڻ تان ٽپندي
پيرا گم ٿي ويا

ماءُ رني پي رت
پٽ کي ڳوليندي
پيرا گم ٿي ويا

ڪاڏي ويو گم ٿي
رستن کان پڇندي
پيرا گم ٿي ويا

ڏڻ وڻا ٽين وريو
تنها گهر ايندي
پيرا گم ٿي ويا

رات انڌياري ۾
ڏور صفا ويندي
پيرا گم ٿي ويا

روح ۾ رڙ ايري
ساٿ سفر هلندي
پيرا گم ٿي ويا

موت ڪنيو ٻالڪ
ننڊ ڪچي سمهندي
پيرا گم ٿي ويا

2011 واري
ٻوڏ دوران متاثر
خاندان جي بيواهه هڪ عورت جو ڏنائي پٽ گم ٿي ويو هو بعد ۾ سندس لاش ٻيا ڙي مان مليو هو

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

ڳوٺ وارن چيو
شهر توکي وڻيو
تو وساري ڇڏيو

ٻي دنيا ڇڏ ڪٺي
ماءُ توکي ڇٽيو
تو وساري ڇڏيو

خط ۾ هر هر اهو
حرف مون ٻي پڙهيو
تو وساري ڇڏيو

جيئري توکان جدا
سور دل جو ٻٽيو
تو وساري ڇڏيو

تو بنا ڏس وفا
منهنجو جوڻ ڇٽيو
تو وساري ڇڏيو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دشمني جي آڙ ۾ هٿ
روز ڪسجن ٿيون ڪنواريون
دانهن ڏيون ڪنهن کي پيٽائي

انگ اگهاڙا بارپڪ ۾
ڪير لهندو ڏس سنڀارون
دانهن ڏيون ڪنهن کي پيٽائي

ماروين هت ڪئين مرن ٿيون
قيد ڪوٽن ۾ ويچاريون
دانهن ڏيون ڪنهن کي پيٽائي

واري اڏري پئي سنڌو ۾
پاٽي پاٽي پيا پڪاريون
دانهن ڏيون ڪنهن کي پيٽائي

راڳ ٿي ڪٿي راڳ پيو آ
بي سريون جهرجهنگ جهونگارون
دانهن ڏيون ڪنهن کي پيٽائي

خواب خوشبو ويا ڇڏي
بند اکين جي شهر ۾
ڪنهن سنجها ويلي مٿي

پيار جهلڪيون پي ڏنيون
مون ڏٺو هن جي نظر ۾
ڪنهن سنجها ويلي مٿي

هڪ چٽي جا ڏئي وئي هئي
هس خوشين جي لهر ۾
ڪنهن سنجها ويلي مٿي

هوءِ ڪهاڙي ڪُوت تي
ائين مئي هئي ڪهر ۾
ڪنهن سنجها ويلي مٿي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

بستين تي بارود
ڪيھون ٻارن جون
ڪربل جو ميدان آ

ھي آھون فريادون
ڌرتي وارن جون
ڪربل جو ميدان آ

ساھ ٿو گھٽجي گونجون
چوڌس بمبارن جون
ڪربل جو ميدان آ

ڏسو ڏاڍايون ھي
ديس تي ڌارين جون
ڪربل جو ميدان آ

چوڌس ٽوليون ھن
وحشي ڪارن جون
ڪربل جو ميدان آ

عراق تي آمريڪا بمباريءَ سان حملو ڪري تباھي مچائي ڇڏي ھئي ان تي لکيل

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪولي مان سڌڪا
اپريا اوچي ڳاٽ
قيدي پي تڙپيو

گهگهه انڌيري ۾
ٻري نه پي ڪا لاٽ
قيدي پي تڙپيو

ڳوٺ جون چاندوڪيون
ساري گهر جي واٽ
قيدي پي تڙپيو

دونهاتيل هئي دل
نيڻن ۾ اساٽ
قيدي پي تڙپيو

خيالن ۾ چرڪيو
ٻڌي ڪا ڇڙڪاٽ
قيدي پي تڙپيو

چنڊ عاشق اٿئي
تنهنجي ويڙهي منجهان
هُو وڃي ئي نه ٿو

وار ڪولي نه سمهه
ٻيٺو تنهنجي مٿان
هُو وڃي ئي نه ٿو

پنهنجو جوڀن لڪاءِ
اوڍ ڪپڙو ڪتان
هُو وڃي ئي نه ٿو

آرسي پئي پُڇئي
سونهن آنديئي ڪٿان
هُو وڃي ئي نه ٿو

هن ڏٺو آهي ڇا
ڏي پُڇي آسمانَ
هُو وڃي ئي نه ٿو

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سنڌ سدائين سرسبز ۽ شاداب رهي آهي سندس هر طرف سايون پنيون پارا خوبصورتي ۾ اضافو آڻي رهيا آهن ۽ سنڌو جي هي سونهن اسانجي سڪل ٽوٽ جهڙي جٽاپي کي خوبصورت ۾ بدلائڻ جو ذريعو آهي ,سنڌو ماتا جي تهذيب دنيا جي تهذيب ۽ ريتن رسمن کان الڳ ٿلڳ حيثيت رکي ٿي, هتان جا رهاڪو به پنهنجي سنڌ جي بقا ۽ خوشحالي لاءِ پاڻ سر پتوڙي رهيا آهن ۽ سندن هر گام اڳتي آهي ۽ پوئتي پير کرڻ هڪ مهڻو ۽ ميار آهي , سنڌ جا سپوت سوڍا ماٺو پنهنجي پنهنجي هنر تعليم ادب ۽ سياست مطلب ته هرشئي ۾ پاڻ پرا آهن سندن ڪوبه مقابلو ڪرڻ لاءِ ماٺو تيار نه آهي سنڌي ادب جي هن روان دوان قافلي جي قطار ۾ سائين وفاجانوري جون وڪون به اڳتي اڳتي آهن ۽ قدم سدائين اڳتي آهن ۽ سندن چواڻي ته

اڙي او چنڊ جي روپا
سڌي ٿي سانجهه توکي ڪا
هوائن جا هندورا هي
لڏي توکي سنيارن ٿا

وفاجانوري شاعري جي دنيا ۾ اڳ ٿلڳ حيثيت رکي ٿو سندس هڪ هڪ لفظ موتين مثل آهي اهي سيئي موتي ميڙي وفا هڪ مالها ٺاهي آهي جنهن کي خوابن جي اڪيلائي جو نالو ڏنو آهي خواب ته اڪيلا ٿيندا آهن پر انهن جي سرجڻهار سهڻي ڪوي سائين وفا ڪڏهن اڪيلائي محسوس نه ڪئي آهي سندس هروقت خيالن جي اڌام ۽ سندر حسين لفظ خيالات گڏ ئي گڏ هوندا آهن تنهن جي ڪري ڪيترائي نظم ۽ گيت سرجندا رهن ٿا ,وفا منهنجو هڪ مهربان ۽ پيارو ادبي لڏي جو سهڻو ساٿي آهي ,وفا هروقت پنهنجي پيارن کي به دعائن ۾ ياد رکيو ٿو اچي انهي کي اها ڄاڻ آهي ته سٺا دوست ۽ سٺا ڪتاب هڪ لازوال قيمتي اثاثو آهن وفا کي پنهنجا غزل گيت وايون نظم پيارا آهن ته انهي سان گڏ دوست به سهارو آهن

ڏک جي پيڙا اندر
ڪوبه ساٿي نه ٿيو ,
هار منهنجي رهي
جيت آئي ڪڏهن؟

وفاجانوري لاءِ نيڪ تمنائون ۽ اميدون ته هو سنڌ امان جي دردن ۽ پيڙائن تي نوان نوان نظم تخليق ڪندو رهي سندس هي قلم ڪڏهن به نه ٿڪجي

دروندي يون ٿيون دليون چاڻن
لڙڪن جو ڇر ميرو پڙهه تون

محسن سومرو ڏهرڪي

۵۱ آگسٽ 2023

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت

www.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سنڌس رفتار سان هلڻ جو سانباهو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمائي جي حفاظت ڪئي آهي. سنڌ سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليقن کي ڊيجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ آسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سنڌ سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن تي سگهيو. اميد ته سنڌ سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف ڀرپور لاڀ حاصل ڪندا پر سنڌ سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو ڀورو سات نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ اپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book